



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalms XCI. Qui habitat in adiutorio altissimi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Tam nostri tacitis labuntur cursibus anni,
 Quam curo, quæ loquimur, uerba perire solent.
 Viuitur humanos bis septem lustra per annos
 Vix recte ut ualeas lustra bis octo feres.
 Et quibus eximios quos uiuimus omne laborum
 Et genus est miseri fata doloris habent.
 Tam cito desinimus, tam fors hæc nostra caduca est,
 Tam cito ceu penna præpete uita fugit.
 Cui grauis ira, cui, cui uis est nota furoris,
 Qui pœnæ, quantum cuiq; timeris, agis.
 Fac sine nos numerum nostrorum scire dierum,
 Pectore ut asinus candidiore tibi.
 Tandem quæso redi, quo sæuis usq; benignum
 Nunc age te seruis reddere perge tuis.
 Pectora nostra tuæ bonitatis dotibus imple,
 Et peragent letos tempora nostra dies.
 Imbue læticia durissima tempora passos,
 Pluribus afflictos te patiente malis.
 Fac nobis ostende tui decora in clyta facti,
 Magnum te nostris omnibus esse doce.
 Nos super irradiet Domini decor, ipsa salutis
 Diuinæ nostros imbuat aura dies.
 Ille opera absoluat quæ nos cunq; instituemus,
 Omne ab eo nostrum perficiatur opus.

PSALMVS XCI.

Qui habitat in adiutorio altissimi.

ARGUMENTVM.

Hic Psalmus docet fidem, & est plenus
 con-

Oratio ut pri-
 mum Deus nos
 seruet in ista
 cognitione no-
 strorum calamita-
 rum, ne secu-
 ri sumus & de-
 scedamus a ti-
 more Dei. De-
 inde ut contra
 ista mala medi-
 cinam faciat, ig-
 noscendo pec-
 cata & donan-
 do iusticiam ac-
 uita. Atq; hæc
 pars petitionis
 includit preca-
 tionem de ad-
 uentu Christi.

consolationibus suauissimis, ut pijs discant in omnibus periculis se Deo curæ esse, & diuinitus regi ac gubernari. Quidam existimant eum pertinere proprie ad historiam, quæ est II. Reg. XXIII. de peste propter peccatum Dauidis immissa in populum, ut in tam subito malo & periculo haberent pijs quo se consolarentur. Laquei uenatoris sunt pestis immissa ab angelo grassatore. Quia allegoriam sequuntur, accipiunt speciem pro genere, quod significant hæc omne genus periculorum, quibus pijs expositi sunt.

*Hic sunt uera pijs solatia tradita, quorum
In Dominum fidei pectora lumen habet.
Confidens Domino, patiat ut omnia, tandem
Si constet firmo pectore, saluus erit.*

Propositio,
nullum pericu-
lum ei nocere
potest, qui se-
rit se Deo curæ
esse.
Probat suo ex-
emplo.
i. Angeli pe-
ste occidentis,
secundo Reg.
uigesimo quar-
to.

Pro scuto &
clypeo est ue-
ritas eius.

Quem pater omnipotēs dulci cōplectitur umbra
Cui manus auxilium quodlibet ista tulit.
Dicere hic audebit Domino, tu prima salutis
Spes mihi, tu requies, tu mihi robur eris.
In te tota mei iacta est fiducia cordis,
Te duce præualida sicut in arce moror.
Hoc duce de laqueo, uitam uenantis, abibis,
Tutus est pœnis, uindice, liber eris.
Is te ceu proprijs securum conteget alis,
Obnubet uultus illius umbra tuos.
Huius enim pietas immensa, et cura fidelis,
Omnibus agminibus, grandinis instar, habent.

Ut neq; nocturnos possis metuiffe pauores,
 Quæq; uolant claro noxia tela die.
 Non etiam obscuro grassantem nomine pestem,*
 Non mala quæ media luce uenire solent.
 Millia multa tuæ sternentur fulmine dextræ,
 Et tua leto animas mille sinistra dabit.
 Non tamen ulla tibi feret hæc incommoda clades,
 Nulla nocere manus quæ tibi possit, erit.
 Tu uero aspicias quas turba det impia pœnas, †
 Visaq; res oculis læta erit ista tuis.
 Nam sine te non est nostræ spes ulla salutis,
 Summe Deum, qui me nunc facis ista loqui.
 Quisquis es, hunc summum si sis tibi naetus asylum,
 Omnia, crede mihi, per mala tutus eris.
 Non pestis metuenda tibi est, non ulla profecto,
 Quæ ueniat domui proxima plaga tuæ.
 Mandatum Angelicis de te dedit ille ministris,
 Ut sint custodes per loca cuncta tui.
 Ut te sustollant manibus quocunq; feraris,
 Ne summos lædas per salebroso pedes.
 Aspida somniferam super, & uirtute leonem,
 Præualida fultum, uictor habebis iter.
 Tu potes indomitos catulos calcare leonum,
 Te contra igniuomo non ualet ore draco.

* Hic exponit quod ante figurate dixit. Et uide-
 tur tantum hoc dicere, Deus te defendet a peste die &
 noctu, ut pavor noctis, & pestis in tenebris idem sint.
 Item sagittæ diei, & malum meridianum, hoc enim usita-
 tum prophetis est, ut quod antea allegorice dixerunt,
 postea sine allegoria simpliciter dicant.

* Sententia est, si
 mille ab uno la-
 tere, & decem
 millia ab alte-
 ro latere ca-
 dant, tu tamen
 in medio gras-
 santis pestis e-
 ris tutus, quia
 Deus te curat.

† Propter impi-
 os grassatur
 malum hoc.

Locum de mini-
 stero Angelo-
 rum.

Hæc etiam ui-
 dentur allego-
 rica esse q. d.
 Non nocebunt
 tibi, quæ tamē
 sua natura ni-
 hil possunt, q̄
 nocere homi-
 ni.

Causa promissum, quod
Deus non potest
desse his qui sperant
in misericordia eius,
et fiducia eius, et
fiducia misericordie
orant pro liberatione.

*Me siquidem, Deus inquit, amat, bona largiar illi,
Omnia ut expediens per mala uictor eat.
Nam quia cognouit qua sim pietate, quibusque
Viribus, haud ullis uiribus ille cadet.
Me uocat ille, mihi libet exaudire uocantem,
Robur in aduersis sentiet ille meum.
Cuncta mala auertens ab eo bona cuncta tuebor,
Ipsius hinc clarum gloria nomen erit.
Hunc ego longæuos faciam superesse per annos,
Illi plena meæ uita salutis erit.*

PSALMVS XCII.

Bonum est confiteri Domino, &c.

ARGUMENTVM.

Est plena consolationis gratiarum actio
pro benignitate Dei, qui bonos & Ecclesiam
seruat, malos autem, quantumuis floreat,
perdit.

*Exultans animo diuini oracula uerbi,
Gaudet, & effertur cognita facta sibi.
Namque fide nouisse Deum uerboque uideri,
Cultus hic est ipsum maximus ante Deum.*

*Ps. 92.
Merito prædi-
cantur Dei o-
pera.*

Commoda res & pulcra Deum celebrare potentem
Garminaque excelso psallere multa patri.
Ut tua summa pater bonitas memoretur ad ortum
Lucis, & ut noctu sit tua noctis fides.
Ut tua cantemus dulci præconia nabo,
Et Cithara cordis te resonante decem.

Totus